

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 32^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 246

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020
ΑΛΩΝΑΡΤΣ 2020

Πτώση της Τραπεζούντας (1461)

Το τελευταίο προπύργιο του [βυζαντινού](#) ελληνισμού, που δεν είχε πέσει ακόμα στα χέρια των [Οθωμανών](#) μετά την κατάκτηση και της [Πελοποννήσου](#) από το [Μωάμεθ Β' τον Πορθητή](#) το 1458, ήταν η [Τραπεζούντα](#). Ο κίνδυνος για την απώλειά της ήταν άμεσος, γι' αυτό και ο αυτοκράτορας της [Δαβίδ](#) αποφάσισε να έρθει σε συνεννοήσεις με Δυτικούς και Ανατολικούς ηγεμόνες, οι οποίοι όμως δεν απέδωσαν καρπούς. Η Τραπεζούντα πολιορκήθηκε από τους Οθωμανούς επί 32 ημέρες και παραδόθηκε στις [15 Αυγούστου 1461](#).

Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΤΙ ΑΛΛΟ ΘΑ ΣΚΕΦΘΟΥΝ ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ !!!

Η Τουρκία ζητά από την Ελλάδα, την επιστροφή των αντικειμένων που ελήφθησαν από το ιστορικό μοναστήρι της Μονής Παναγίας Σουμελά στο όρος Μελά, περίπου 40 χιλιόμετρα από το Τραπεζούντα στη Μαύρη Θάλασσα.

Σύμφωνα με την Milliyet, Τούρκοι ακαδημαϊκοί επισκέφτηκαν ιδιωτικούς συλλέκτες, μουσεία και πανεπιστήμια στην Τραπεζούντα, την Κωνσταντινούπολη, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τις ΗΠΑ για να συλλέξουν πληροφορίες για αντικείμενα που κάποτε ανήκαν στο μοναστήρι.

Το μοναστήρι βρίσκεται σε έναν απότομο βράχο στα 1200 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας και έχει θέα στην κοιλάδα Altindere και αποτελεί μέρος του εθνικού πάρκου Altindere και αποτελεί πλέον ένα αυξανόμενο τουριστικό αξιοθέατο.

Το 1923, οι μοναχοί του αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το μοναστήρι μαζί με τον ελληνικό πληθυσμό στην περιοχή. Δεν τους επιτρεπόταν να πάρουν αντικείμενα μοναστηριού μαζί τους και έθαψαν τη διάσημη εικόνα της Παναγίας και άλλα ιερά αντικείμενα κάτω από το πάτωμα ενός

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Νενίκηκά σε Σολομών

Οι δοκιμασίες της Ορθοδοξίας συνεχίζονται με την κατ' επανάληψη μετατροπή της εκκλησίας της του Θεού Σοφίας πότε σε εκκλησία και πότε σε μουσείο ή τζαμί. Ο ανήθικος και πονηρός " σουλτάνος " της εξ ανατολών συμμάχου Τουρκίας είναι περιεργής αντιληψης και συμπεριφοράς την τελευταία 20ετία. Αυτό αποδεικνύει και με την απόφαση του να μετατρέψει για άλλη μια φορά την χριστιανική εκκλησία, νυν μουσείο, σε τζαμί. Αλλά στην Κωνσταντινούπολη υπάρχουν 3200 τζαμιά γιατί άραγε θέλει άλλο ένα. Άλλος είναι ο πραγματικός λόγος και πιέζει με αυτόν τον τρόπο ο άθλιος γενίτσαρος.

Συνέχεια στη 5η σελίδα

ΛΕΤΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ 'ΚΡΥΠΤΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ';

Ο Πρόεδρος της Τουρκίας, αναφερόμενος στην 567η επέτειο της κατάκτησης του Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς, δήλωσε ότι "Οι πρόγονοί μας θεώρησαν την κατάκτηση της πόλης ότι δεν ήταν απλώς να κατακτήσει περισσότερα εδάφη αλλά να κερδίσει τις καρδιές όλων των κατοίκων της βασιλεύουσας".

Όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν αποτέλεσαν λόγω θρησκευτικών εντάσεων μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων με αποτέλεσμα τα τελευταία χρόνια να μετατραπεί η Αγία Σοφία μας σε μουσείο, σύμφωνα με σχετική σύμβαση της UNESCO σχετικά με την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς αλλά δυστυχώς στις 10 Ιουλίου 2020 ξαναπήραν την απόφαση οι γείτονες μας και την μετέτρεψαν σε τζαμί ενώ στις 24 Ιουλίου 2020 τόλμησαν και έκανα την πρώτη τους θρησκευτική τελετή, με τουρκικό φερετζέ οι άπιστοι γείτονες μας.

Κάποιες σκέψεις που κάνουμε με τις ενέργειες του γείτονα " σουλτάνου " είναι μήπως τελικά δεν μπορούν ακόμα και σήμερα να ξεπεράσουν το κάλλος και τη μεγαλοπρέπεια του ιερού μας προσκονήματος και μονίμως ζηλεύουν ή λέτε να είναι αλήθεια αυτό που ακούγεται ότι είναι κρυπτοχριστιανός ο άθλιος δικτάτορας και πηγαίνει με το κοράνι αλλά μέσα κρύβει και διαβάζει την Αγία Γραφή;

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ.: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 100001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

04-07-2020

Εκπροσώπηση στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΠοΣ Κεντρικής Μακεδονίας και Θεσσαλίας. Εκπροσώπηση στις εκδηλώσεις του Συλλόγου Ποντίων Πλατέος «ΟΙ ΚΟΜΝΗΝΟΙ»

10-07-2020

Εκπροσώπηση στις εκδηλώσεις «Γιορτή Κερασιού 2020» του Πολιτιστικού Συλλόγου Ροδοχωρίου «ΟΙ ΚΟΜΝΗΝΟΙ»

12-07-2020

Εκπροσώπηση στο διευρυμένο Διοικητικό Συμβούλιο της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος που πραγματοποιήθηκε στην Ένωση Ποντίων Νίκαιας - Κορυδαλλού.

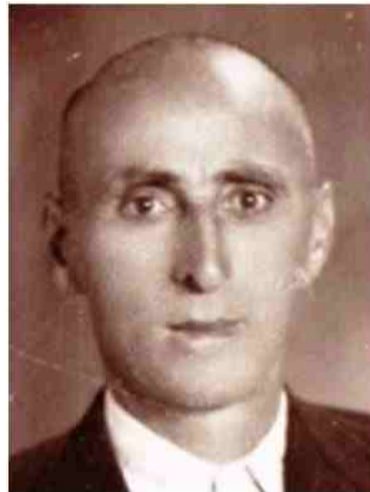
Παιδαγωγός, Λαογράφος και προπαντός Άνθρωπος

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ -

ΤΣΑΝΤΕΚΙΔΗΣ (Γεροστάθης)

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΑΤ' ΕΞΑΙΡΕΣΗ της Ε. Λ. Βέροιας

Γεννήθηκε το 1890 στην Σάντα του Πόντου, στην ενορία Πινατιάντων και πέθανε το 1978 στην Καστανιά Ημαθίας.

Τελείωσε το δημοτικό σχολείο στην ενορία Ισχανάτων και σπούδασε στο φροντιστήριο Τραπεζούντας. Μεταξύ των δασκάλων του ήταν και ο Χρυσάνθος Φιλλιπίδης τότε ιεροκήρυκας και αργότερα Μητροπολίτης Τραπεζούντας και αργότερα αρχιεπίσκοπος Ελλάδος.

Σπουδαστής όντας ίδρυσε στην Σάντα το "Αναγνωστήριο Μελέτης". Χρημάτισε δάσκαλος σε διάφορα χωριά του Πόντου (Χουμαρτιάντων (Σούρμενα), Όλασα, Ζουρνατσιάντων, Πισοφάντων).

Διετέλεσε δάσκαλος στην Τάκοβα Ρωσίας (1917) με την επικράτηση των μπολσεβίκων και από την Γεωργία φεύγει για την Ελλάδα, το 1922. Αποβιβάζεται στην Καλαμαριά και μεταβαίνει στο Βολοβότ (Νέα Σάντα) όπου διετέλεσε δάσκαλος. Δημιουργεί τον μαθητικό συνεταιρισμό, πρώτου στην Ελλάδα, Γεωργικού συνεταιρισμού και πρατήριο συνεταιρισμού.

Διορίζεται δάσκαλος (1925-1926) στην Καστανιά. όπου δημιουργεί το νυχτερινό σχολείο αναλφάβητων, για τα παιδιά που δεν έβγαλαν το δημοτικό (τα έξοδα: βιβλία,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΟΠΟΙΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ» ΣΕ ΕΝΤΥΠΗ ΜΟΡΦΗ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2331090339

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 3€

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

30-08-2020

Συνδιοργάνωση της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας με την ΚΕΠΑ Δήμου Βέροιας στην παρουσίαση της συναυλίας "50 Χρόνια Χρυσάφι" με τον Μανώλη Μητσιά, στο θέατρο άλσους "Μελίνα Μερκούρη".

τετράδια, μολύβια και το φως πληρώνονται από τον μισθό του).

Η λειτουργία Υφαντουργείου για τις γυναίκες γίνεται με χρηματοδότηση δική του και η δημιουργία πρότυπου σχολικού κήπου από όπου έστειλε σπόρους σε πολλά σχολεία της Ελλάδας, είναι μέρος από τις εθελοντικές εργασίες που έκανε σε όλη τη ζωή του.

Καθιέρωσε δύο γιορτές στο χωριό Καστανιά Ημαθίας για να ευχαριστήσει τους παραθεριστές. Μία του Αηλία (ημερομηνία που πρωτοήρθαν στο χωριό οι Καστανιώτες) με διαλόγους, ποιήματα, τραγούδια, χορούς και λαμπαδηφορία. Και μία της Μεταμόρφωσης (γιορτή των ζώων).

Το 1945 οργανώνει πρατήριο συνεταιρισμού στην Καστανιά και το 1950 υπήρξε ο κύριος συντελεστής της ίδρυσης της Μονής Παναγίας Σουμελά στην Καστανιά.

Βιβλία που εξέδωσε:

- 1) Προπαρασκευαστικές ασκήσεις για το μάθημα των Εκθέσεων
 - 2) Λαογραφία της Σάντας
 - 3) Ακρίτες- Διγενής- Ποντιακή ακριτική ποίηση
 - 4) Συντακτικό της Ποντιακής Διαλέκτου
- Στην Τουρκία τύπωσε την Γεωγραφία της Επαρχίας Ροδοπόλεως.

Στην Νέα Σάντα Κιλκίς το φυλλάδιο "Το Ευαγγέλιο του Συνεταιρισμού".

Πολλά άρθρα του δημοσιεύτηκαν σε όλα τα παιδαγωγικά περιοδικά ενώ τιμήθηκε με 3 βραβεία της Ακαδημίας Αθηνών και πολλά της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης.

Αιωνία η μνήμη του

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΚΔ και
της ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

www.elverias.gr
email: info@elverias.gr

Κάντε εγγραφή στο κανάλι μας:
http://bit.ly/ELV_YouTube

Βρείτε μας στις υπόλοιπες πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης:

Facebook: <http://bit.ly/ELB>

Instagram: http://bit.ly/ELV_Insta

Twitter: https://bit.ly/ELV_Twitter

Website: www.elverias.gr ~

Γίνε και εσύ μέλος της οικογένειάς μας
Be #ELV ~

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
plioforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotantheia.com
ammosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

Πτώση της Τραπεζούντας (1461)

Επιμέλεια - Σχόλια:
Νίκος Τουμπουλίδης
ΠΗΓΗ: Βικιπαίδεια

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Όταν το 1458 πέθανε ο αυτοκράτορας της Τραπεζούντας [Ιωάννης Δ'](#), ο γιος και διάδοχός του [Αλέξιου Ε'](#) ήταν μόλις τεσσάρων ετών. Αυτό ήταν και το ιδανικό πρόσχημα για να αναλάβει τη διακυβέρνηση ο αδελφός του Ιωάννη, ο Δαβίδ. Η ισχυρή οικογένεια των Καβασιτών του Μεσοχάλδιου τον στήριξε και ο λαός τον δέχτηκε χωρίς καμία αντίσταση, γιατί θεώρησε ότι ήταν εκείνος ο ώριμος πολιτικός άνδρας που απαιτούσαν οι περιστάσεις.

Ο μεγάλος κίνδυνος που απειλούσε την Τραπεζούντα στα χρόνια του Δαβίδ ήταν ο Μωάμεθ Β΄ Πορθητής. Μόλις πέντε χρόνια πριν (1453), είχε καταλάβει την πρωτεύουσα του βυζαντινού κράτους, την [Κωνσταντινούπολη](#), γι' αυτό και η απειλή του τώρα ήταν περισσότερο από ορατή.

Αν και ο Δαβίδ έχει κατηγορηθεί για τον αδύναμο χαρακτήρα του και την έλλειψη πολιτικής βούλησης, ο τουρκικός κίνδυνος δεν τον άφησε αδιάφορο. Συνέχισε την πολιτική του Ιωάννη, αλλά μηχανιστικά, χωρίς την ικανότητα να προσαρμόζει την τακτική του προκατόχου του ανάλογα με τις περιστάσεις προς όφελος της αυτοκρατορίας του.^[1]

Ο Δαβίδ, στο πλαίσιο της προσπάθειας εξεύρεσης πολιτικής λύσης, κατέφυγε στην τακτική της σύναψης επιγαμιών, φέροντας εις πέρας την επιγαμία μεταξύ της ανιψιάς του Θεοδώρας ([Δέσποινα Χατούν](#))^[2] και του μουσουλμάνου εμίρη των Ασπροπροβατάδων Ουζούν Χασάν, επιγαμία που είχε ξεκινήσει από τον πατέρα της Θεοδώρας, τον Ιωάννη Δ', αλλά δεν πρόλαβε να ολοκληρωθεί πριν από το θάνατό του (1458).

Η στρατιωτική συμμαχία που συνεπαγόταν ο πολιτικός αυτός γάμος αναπέρωνε τις ελπίδες του Δαβίδ, γιατί έτσι οι λαοί από τον [Καύκασο](#) και τον [Τίγρη](#) μέχρι τα [Καρπάθια](#) και από εκεί μέχρι τα νησιά της Μεσογείου θα μπορούσαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους εναντίον του κοινού εχθρού.

Στόχος του Δαβίδ ήταν να οργανωθεί σταυροφορία τόσο στην [Ασία](#) όσο και στην [Ευρώπη](#). Στην Ανατολή ανανέωσε τις συμμαχίες και τις συνθήκες με τους ηγεμόνες της Ιβηρίας, της Γεωργίας, της Μιγκρελίας,^[3] της [Κιλικικής Αρμενίας](#), με τον ηγεμόνα της [Σινώπης](#) Ισμαήλ, καθώς και με το σουλτάνο της [Καραμανίας](#).

Στην προσπάθειά του να πείσει τη Δύση για την οργάνωση αντιπερισπασμού εναντίον των Οθωμανών στην [Ουγγαρία](#), ο Δαβίδ απευθύνθηκε στην ισχυρή [Δημοκρατία της Βενετίας](#), με την οποία οι Τραπεζούντιοι διατηρούσαν φιλικές σχέσεις από το 1416, στο δούκα της Βουργουνδίας Φίλιππο Γ' τον Καλό, καθώς και στον πάπα Πίο Β', στο πρόσωπο του οποίου βρήκε ένα θερμό υποστηρικτή. Ο πάπας έστειλε προσωπική επιστολή προς τους περισσότερους χριστιανούς ηγεμόνες και οργάνωσε μία εκκλησιαστική σύνοδο στη Μάντουα με σκοπό την αποστολή βοήθειας στην Τραπεζούντα.

Ως παπικός απεσταλμένος στην [Τραπεζούντα](#) έφτασε ο πατήρ Λουδοβίκος, ο οποίος ταξίδεψε στην [Ιβηρία](#), τη [Γεωργία](#), τη Μικρή Αρμενία και την Καραμανία για να συνασπίσει τις δυνάμεις αυτές κατά των Οθωμανών, ενώ έφτασε μέχρι το [Ντιαρμπέργκ](#) με σκοπό να συναντήσει το Χασάν. Από όλες τις δυνάμεις της [Ανατολίας](#) ο Δαβίδ μπορούσε να υπολογίζει ουσιαστικά μόνο στον Ουζούν Χασάν, ο οποίος όμως, όπως θα δούμε, σύντομα τον εγκατέλειψε.

Το 1459 ο Δαβίδ οργάνωσε στρατό 20.000 ανδρών και ναυτική δύναμη 30 πλοίων, ενώ από τη [Γένουα](#) και τη [Βενετία](#) στάλθηκε πολεμικό υλικό. Όμως, το μοναδικό αποτέλεσμα όλων αυτών των διπλωματικών και στρατιωτικών ενεργειών ήταν να αποκτήσει ο Μωάμεθ σαφή εικόνα σχετικά με το ποιοι είναι οι φίλοι και ποιοι οι εχθροί του, για να εκδικηθεί τους τελευταίους μετά την τελική επικράτησή του.

Παρά την ισχυρή στρατιωτική του δύναμη ο Μωάμεθ ακολούθησε αρχικά το δρόμο των διπλωματικών ελιγμών. Η πρώτη του κίνηση ήταν να επιχειρήσει να αποσπάσει τον ηγεμόνα της Σινώπης Ισμαήλ από τη συμμαχία του με τους Τραπεζούντιους. Κι αυτό γιατί η Σινώπη διέθετε κατάλληλο λιμάνι για επιχειρήσεις εναντίον του εσωτερικού της Μικράς Ασίας κι επιπλέον η φρουρά της αποτελούνταν από 1.200 στρατιώτες και οι προμαχόνες της είχαν γύρω στα 300 τηλεβόλα. Ήταν δηλαδή η μόνη στρατιωτική βάση που θα μπορούσε να παραλύσει τις οθωμανικές δυνάμεις, γι' αυτό και ο έλεγχός της ήταν μείζονος σημασίας για το Μωάμεθ.

Ο Ισμαήλ έστειλε πρέσβη το γιο του, ο οποίος υπέγραψε συμμαχία με το Μωάμεθ, για να καταλήξει τελικά αιχμάλωτος του και να αποτελέσει μέσο εκβιασμού προς τον ηγεμόνα της Σινώπης. Ο Ισμαήλ, μην έχοντας άλλη επιλογή, αναγκάστηκε να παραδώσει στο σουλτάνο τη Σινώπη με αντάλλαγμα τη [Φιλιπούπολη](#) και να μεταφερθεί σ' αυτήν με μεγάλη χρηματική αποζημίωση.

Και ενώ ο οθωμανικός στόλος κατευθυνόταν από το νέο ορμητήριο, τη Σινώπη, εναντίον της Τραπεζούντας, ο στρατός ξηράς, ξεκινώντας από την ίδια αφετηρία και περνώντας από τη [Σεβάστεια](#), συγκρούστηκε με τους Τουρκομάνους του Ουζούν Χασάν και τους συνέτριψε. Ο Ουζούν Χασάν, πανικοβλημένος από τις πρώτες νίκες του Μωάμεθ, έστειλε πρεσβεία ζητώντας ειρήνη. Ο Μωάμεθ δέχτηκε το αίτημα με μοναδικό όρο να λύσει τη συμμαχία του με τους χριστιανούς της Τραπεζούντας, ο οποίος έγινε δεκτός.

Οι εξελίξεις ήταν τραγικές για το Δαβίδ, γιατί με τα νέα δεδομένα οι συμφωνίες που είχε πετύχει ο Ιωάννης Δ' ακυρώνονταν και ο ίδιος βρισκόταν τελείως εκτεθειμένος στον οθωμανικό κίνδυνο.

Ο οθωμανικός στόλος, αφού απέκλεισε κάθε δυνατότητα βοήθειας προς την Τραπεζούντα από τη [Θεοδοσία](#) και τη Γεωργία, ξεκίνησε από τη Σινώπη για να επιτεθεί στην πόλη. Όταν ο οθωμανικός στρατός αποβιβάστηκε από τα πλοία, άρχισε η λεηλασία των προαστίων της Τραπεζούντας.

Η Τραπεζούντα πολιορκούνταν επί 32 ημέρες χωρίς αποτέλεσμα. Την εξέλιξη των πραγμάτων καθόρισε η είδηση ότι τα στρατεύματα του Ουζούν Χασάν κατατροπώθηκαν από τις τουρκικές δυνάμεις και ότι ο εμίρης παραιτήθηκε από τη συμμαχία του με τους χριστιανούς ηγεμόνες.

Στο μεταξύ, η εμπροσθοφυλακή του τουρκικού στρατού με στρατηγό το Μαχμούτ είχε ήδη καταλάβει τη Σκυλολιμνη, ενώ ο στρατός του Μωάμεθ όδεσε προς την Τραπεζούντα προσπερνώντας τα οχυρωμένα στενά της περιοχής χωρίς καμία αντίσταση.

Υποστηρίζεται ότι ο Δαβίδ, όπως και ο λαός της Τραπεζούντας, παρά τον πανικό και την απόγνωση στην οποία βρίσκονταν, ιδίως μετά την εγκατάλειψή τους από τις συμμαχικές δυνάμεις, ήταν αποφασισμένοι να προβάλουν αντίσταση στην τουρκική απειλή. Αυτό εξάλλου φανερώνει και το γεγονός ότι υπέμεναν την πολιορκία επί 32 ημέρες.

Στο μεταξύ όμως είχαν αρχίσει διαπραγματεύσεις με σκοπό την επίτευξη κάποιας συνθήκης. Μεσολαβητής των διαπραγματεύσεων αυτών ήταν ο πρωτοβεστιάριος Έλληνας εξωμότης [Γεώργιος Αμιρούτζης](#), πρώτος εξάδελφος του στρατηγού [Μαχμούτ](#). Θεωρείται ότι ο Αμιρούτζης ήταν αυτός που διεκπεραίωσε τα ζητήματα των διαπραγματεύσεων υπέρ των Τούρκων και στην ουσία ανάγκασε το Δαβίδ να δεχτεί τους ταπεινωτικούς όρους των συνθηκών που επιτεύχθηκαν. Στον υποδουλιστικό ρόλο του Αμιρούτζη υπέρ των Τούρκων συνηγορεί και το γεγονός ότι μετά τη σύναψη των ευμενών για το Μωάμεθ συμφωνιών, ο Αμιρούτζης εξασφαλίστηκε από το σουλτάνο με ισόβια διατροφή.

Ο Δαβίδ πρότεινε στο Μωάμεθ να επιστρέψουν

στις παλιές συνθήκες. Έδειξε μάλιστα προθυμία να του προσφέρει ως σύζυγο την κόρη του Άννα, καθώς και περιοχές της επικράτειάς του. Ο Μωάμεθ, βρισκόμενος σε θέση ισχύος ήδη έξω από τα τείχη της πόλης, επέμεινε στην πλήρη υποταγή.

Στις διαπραγματεύσεις με τον Αμιρούτζη επικαλούνταν την περίπτωση του Δημητρίου της Πελοποννήσου, ο οποίος του είχε παραδώσει την περιοχή του κατά τις υποδείξεις του και γι' αυτό εξακολουθούσε να ζει ευτυχισμένος και ασφαλής. Απειλήσε μάλιστα ότι σε περίπτωση αντίστασης οι Τραπεζούντιοι όχι μόνο θα αιχμαλωτιζόνταν, αλλά και θα εκτελούνταν ταπεινωτικά.

Ο Δαβίδ, βλέποντας ότι ήταν ανώφελο να προβάλλει οποιαδήποτε αντίσταση, απάντησε ότι ο ίδιος ήταν πρόθυμος να δεχτεί κάθε όρο του Τούρκου σουλτάνου, ζητώντας να μη λεηλατηθεί η χώρα του. Μπροστά στην ορατή και άμεση απειλή του οθωμανικού στρατού δέχτηκε να παραδώσει την πόλη του, κάτι που -βάσει της συμφωνίας- εγγυούνταν τόσο τη σωτηρία του ίδιου και των υπηκόων του όσο και την ασφάλεια της περιουσίας τους. Η παράδοση της πόλης έγινε στις 15 Αυγούστου 1461.

Έπαρχος της πόλης διορίστηκε ο Χιτήρ μπέης. Ωστόσο οι δηώσεις, οι αρπαγές, οι σφαγές και οι κάθε είδους βιαιότητες δεν αποφεύχθηκαν και η πραγματικότητα αυτή δικαιώσε τη στάση του λαού, που επιθυμούσε τη συνέχιση της αντίστασης αντί της άνευ όρων παράδοσης.

Ο Δαβίδ μαζί με την οικογένειά του και τους θησαυρούς του αναχώρησε με πλοίο για την Κωνσταντινούπολη και από εκεί κατέληξε στην Αδριανούπολη. Τον τελευταίο αυτοκράτορα του Πόντου ακολούθησαν -κατ' εντολή του Μωάμεθ- και πολλές οικογένειες ευγενών Τραπεζουντίων, όπως οι Δωρανίτες, οι Καβασίτες κ.ά.

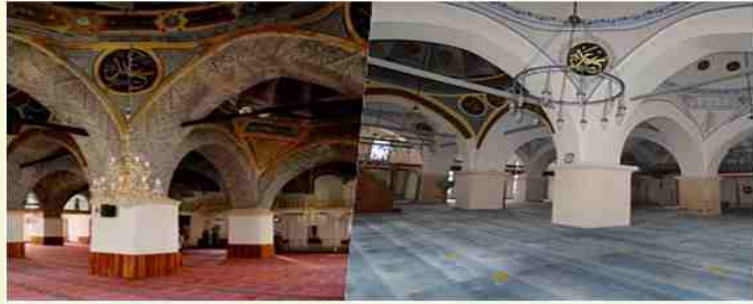
Κατά τη διάρκεια του χειμώνα του 1461, ο Μωάμεθ ολοκλήρωσε την κατάκτηση των περιοχών γύρω από την Τραπεζούντα. Η [Κερασούντα](#), το [Μεσοχάλδιο](#), καθώς και τα υπόλοιπα ορεινά κάστρα, παραδόθηκαν χωρίς καμία αντίσταση.

Ο σουλτάνος, ωστόσο, παρά τα συμφωνημένα, εκδίωξε τους χριστιανούς από τα σπίτια τους με τη διαταγή να κατασκηνώσουν κοντά στο [Τζουκάνιστήριο](#), στον Άγιο Φίλιππο και στην Αγία Σοφία. Επίσης τους αφαίρεσε τις περιουσίες τους και τους απαγόρευσε την είσοδο εντός των τειχών. Μόνο στο ένα τρίτο των κατοίκων επιτράπη να κατοικήσει γύρω από την Τραπεζούντα. Τόσο οι κόρες όσο και οι γιοι των ευγενών γέμισαν τα χαρέμια του Μωάμεθ και των άλλων Τούρκων ηγεμόνων, ενώ τουλάχιστον 800 αιχμάλωτοι Τραπεζούντιοι οδηγήθηκαν στα τάγματα των Γενιτσάρων.

Η μητρόπολη και οι γύρω από αυτή σχολές και βιβλιοθήκες έγιναν κατοικίες των Ουλεμάδων και αργότερα έδρα του εκάστοτε διοικητή. Όλες οι εκκλησίες της περιοχής, εντός και εκτός των τειχών, μετατράπηκαν σε τζαμιά, ενώ ο προσωρινός αρχιερέας ορίστηκε να εδρεύει όχι μέσα στην πόλη, αλλά σε προάστιο, στην περιοχή όπου βρισκόταν η μονή του Αγίου Φιλίππου.

Η πτώση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας σημάδεψε την κατάλυση του κράτους των Μεγάλων Κομνηνών και την απόλυτη επικράτηση των Οθωμανών στην περιοχή. Παρά το άδοξο τέλος της, η επί περίπου τρεις αιώνες παρουσία της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας συνέβαλε στο να διασωθεί το εκεί ελληνικό και χριστιανικό στοιχείο, κάτι που θα μπορούσε από πολύ νωρίς να είχε αλλοιωθεί από τις ισχυρές πιέσεις των γειτονικών λαών, αντίστοιχες με τον εξισλαμισμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας. Έτσι τελειώνει άδοξα η ιστορία της θρυλικής πρωτεύουσας των Κομνηνών και πίπτει στα χέρια των αλλόθρησκων η πρωτεύουσα της καρδιάς μας, η καλλίστη Τραπεζούντα.

Η αποκατάσταση της ιστορικής εκκλησίας

Η συντήρηση και λεύκανση μερικών έργων τέχνης της αρχικά χριστιανικής εκκλησίας της Παναγίας, η οποία χτίστηκε το 1506 στη βόρεια επαρχία του Κασταμονής, δείχνει ότι οι Τούρκοι πιθανόν να άρχισαν να εκτιμούν αλλά και να σέβονται τα μνημεία και άλλων θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Καθώς η αποκατάσταση του "τζαμιού" ολοκληρώθηκε το 2016, φωτογραφίες που κοινοποιήθηκαν πρόσφατα στα κοινωνικά μέσα δείχνουν ότι οι παλιές και οι νέες εκδόσεις των συντηρημένων χώρων και εικόνων πυροδότησαν δημόσια συζήτηση.

Ακούσθηκαν πολλά σχόλια όπως «ασβεστωμένα, δεν αποκαταστάθηκαν» και «δολοφονία της ιστορίας» από πολλά κοινωνικά δίκτυα. Πολλά από τα στολίδια και τα καλλιγραφικά γραπτά του διάσημου καλλιγράφου Αχμέτ Ξενκετ Efendi φέρεται επίσης ότι εξαφανίστηκαν μετά την αποκατάσταση.

Εξετάστηκαν οι παλιές και νέες μορφές του τζαμιού, όπου υπήρχαν πρωτότυπα έργα που έγιναν το 1750 και αυτά τα έργα αποκαλύφθηκαν κατά την αποκατάσταση, σύμφωνα με τον Sinan Genim, τον αρχιτέκτονα της αποκατάστασης.

Δείγματα χειροποίητων διακοσμήσεων από διαφορετικές περιόδους εντοπίστηκαν στο τζαμί αλλά τα χριστιανικά στοιχεία της εκκλησίας σκόπημα και διακριτικά εξαφανίστηκαν για να μην θυμίζουν ότι και εκεί μεγαλούργησε ο χριστιανισμός. Ουδέν σχόλιο, για αυτές τις συμπεριφορές της "δημοκρατικής" Τουρκίας και ας έχουν <<Γνώση οι Φύλακες>>

Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι της Γενοκτονίας των Ελλήνων Πόντου

KAMIAN KI ΘΑ ΑΝΑΣΠΑΛΩ ΣΑΣ

Abdul Hamit II - Αμπτούλ Χαμίτ Β'
Talaat Pasha - Ταλαάτ Πασά
Enver Pasha - Εμβέρ Πασά
Djemal Ahmet Pasha - Τζεμάλ Αχμέτ Πασά
Marschall Otto Liman von Sanders - Όττο Καρλ Λίμαν φον Σάντερς
Mustafa Kemal - Μουσταφά Κεμάλ
Topal Osman - Τοπάλ Όσμαν

Αυτά είναι τα καθάρματα δολοφόνοι που επιδόθηκαν στη συστηματική εξόντωση των Ελληνικών πληθυσμών ανατολικά του Αιγαίου. Με ιδιαίτερα απάνθρωπο τρόπο εφάρμοσαν ένα προμελετημένο έγκλημα, το οποίο η κυβέρνηση των Νεότουρκων έφερε σε πέρας με σφαγές, ξεριζωμό και πορείες θανάτου.

Άφησαν δυστυχώς απογόνους πολύ χειρότερους και πονηρούς, ιδιαίτερα στη σημερινή διοίκηση της Τουρκίας, που συνεχώς μηχανοραφούν σε βάρος όλων των γειτονικών χωρών, αλλά ιδιαίτερα των χριστιανικών λαών.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΡΥΛΟΥ

Με την καθοδήγηση και την ενεργό δράση του Μητροπολίτη Τραπεζούντας Κωνσταντίου του Β' και την άσκηση προσπάθεια και πρωτοβουλία της Βάσως Ασλανίδου, ιδρύεται στην Τραπεζούντα του Πόντου η αδελφότητα «Μέριμνα Ποντίων Κυριών» το 1904.

Σκοπός της είναι «η διά παροχής εργασίας υλική υποστήριξης των δεομένων προστασίας και αρωγής Ελληνίδων». Με την ίδρυση του σωματείου λειτούργησε και Εργαστήριο Κοπτικής-Ραπτικής και Εργοχειρών-Κεντημάτων, όπου εργάστηκαν εκατοντάδες κοπέλες. Εκεί μαζί με την εκμάθηση της τέχνης διδάσκονταν ταυτόχρονα και τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό και την ελληνική ιστορία.

Η Μέριμνα από την ίδρυσή της και μέχρι τη Μικρασιατική καταστροφή προσέφερε τις υπηρεσίες της στην Εκκλησία και την κοινωνία, ήτοι:

- Ανέλαβε τη διεύθυνση και λειτουργία του Ορφανοτροφείου Τραπεζούντας. Προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες για την περίθαλψη και εγκατάσταση των προσφύγων που εκδιώχθηκαν από τους Τούρκους.

- Κυρίες της Μέριμνας μετέφεραν την αμερικανική βοήθεια στην απαγορευμένη αρμενική παροικία.

- Σε συνεργασία με τον Ερυθρό Σταυρό προσέφερε 200 λίρες - προϊόν εράνου που διενήργησε - στο χειρουργείο του νοσοκομείου Τραπεζούντας.

Μετά τον ξεριζωμό και αφού ήρθαν οι πρόγονοι μας στην Ελλάδα το 1923 η Θάλεια Σαουλίδου και το ζεύγος Θεοφύλακτου και Ιφιγένειας Θεοφυλάκτου πρωτοστατούν στην επανίδρυση του σωματείου στη Θεσσαλονίκη. Οργανώνεται το Εργαστήριο Κοπτικής - Ραπτικής και Εργόχειρων - Κεντημάτων όπου προσφέρεται εργασία σε κοπέλες που αντιμετωπίζουν θέμα επιβίωσης. Τα χρόνια που ακολουθούν μέχρι και σήμερα ο σύλλογος δραστηριοποιείται σε πολλούς τομείς με ιδιαίτερες επιτυχίες και θετικά σχόλια από όλους τους Θεσσαλονικείς.

Το κτίριο όπου στεγαζόταν η Μέριμνα Ποντίων Κυριών στην Τραπεζούντα, κοντά στην πλατεία μεϊντάν, ανακαινίστηκε και σήμερα χρησιμοποιείται ως καφέ-αναψυκτήριο κυρίως των ντόπιων Τούρκων.

ΤΙ ΑΛΛΟ ΘΑ ΣΚΕΦΘΟΥΝ ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ !!!

Συνέχεια από την 1η σελίδα

παρεκκλησιού. Ένας μοναχός επέστρεψε κρυφά το 1930 για να ανακτήσει την εικόνα και να τη μεταφέρει στη τότε νεοσύστατη Μονή Παναγίας Σουμελά κοντά στη Βέροια στην Ελλάδα.

Τμήματα του αρχικού μοναστηριού καταστράφηκαν από πυρκαγιά τη δεκαετία του 1930 και η περιοχή, συμπεριλαμβανομένου του περιφημου παρεκκλησιού της, λεηλατήθηκε και καταστράφηκε από βανδάλους. Μόνο 88 χρόνια αργότερα, στις 15 Αυγούστου 2010, πραγματοποιήθηκε ξανά μια Ορθόδοξη Λειτουργία.

Η τουρκική κυβέρνηση χρηματοδοτεί την ανοικοδόμηση του μοναστηριού από το 2012 και προσκονητές έρχονται από την Ελλάδα και την Τουρκία.

Οι Τούρκοι ακαδημαϊκοί ανέφεραν έως και 77 αντικείμενα που ελήφθησαν από το μοναστήρι, συμπεριλαμβανομένων μεταλλικών αντικειμένων, χειρογράφων και ενδυμάτων. Ο υπουργός Πολιτισμού της Τουρκίας Nuri Ersoy παρέδωσε τον κατάλογο στην Τουρκική Εθνοσυνέλευση λέγοντας ότι η Sumela ήταν «ένα από τα σημαντικότερα μοναστήρια στην Ανατολία» και ότι θα λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την επιστροφή των αντικειμένων που μεταφέρθηκαν παράνομα στο εξωτερικό.

Ο Milliyet αναφέρει ότι πολλά από τα αντικείμενα ελήφθησαν από Αμερικανούς κατά τη διάρκεια μιας άσκησης του NATO στην περιοχή τη δεκαετία του 1950.

Νενίκηκά σε Σολομών

Γράφει ο Νίκος Τουμπουλίδης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πέντε χρόνια (532-537 μ.Χ.) χρειάστηκαν ο Ισιδώρος από την Μίλητο, γεωμέτρης και μηχανικός και ο Ανθέμιος από τις Τράλλεις, μαθηματικός, καθώς και 20.000 εργάτες που δούλευαν νυχθημερόν και κατάφεραν να πραγματοποιήσουν την ανεπανάληπτη σε μεγαλοπρέπεια κατασκευή του σπουδαιότερου έργου της χριστιανισμού. «Δόξα των Θεών το καταξιώσαντι με τελέσαι τοιούτον έργον. Νενίκηκά σε Σολομών» αναφώνησε ο Ιουστινιανός στα θυρανοίξια της Αγίας Σοφιάς, που έγιναν στις 27 Δεκεμβρίου του 537μχ, βλέποντας τελειωμένη την κάλλιστη εκκλησία.

Στο πέρασμα των αιώνων η Αγία Σοφία ήταν και θα είναι η κιβωτός της Χριστιανοσύνης και συγχρόνως το απόλυτο σημείο αναφοράς της βυζαντινής τέχνης και αρχιτεκτονικής. Η προσπάθειες των Οθωμανών να την ξεπεράσουν με κτίσματα όπως το μπλε τζαμί και άλλα θα πέσουν στο κενό.

Έτσι λοιπόν η UNESCO το 1985 συγκαταλέγει την Αγία Σοφία στον Κατάλογο της Παγκόσμιας Κληρονομιάς με στοιχεία που επιλέγει και εγκρίνει βάσει της αξίας τους, ως τα καλύτερα παραδείγματα της δημιουργικής ευφυΐας του ανθρώπου.

Ο Μουσταφά Κεμάλ το 1934 στα πλαίσια εκσυγχρονισμού της Τουρκίας την μετέτρεψε από ισλαμικό τέμενος σε μουσείο. Μέχρι τον Ιούλιο του 2020 συνέχισε να λειτουργεί ως μουσείο ενώ στις 10 Ιουλίου μετά από την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας προχώρησε στην ανατροπή της απόφασης του Κεμάλ και έδωσε την άδεια να μετατραπεί η «Αγία Σοφία» σε Ισλαμικό Τέμενος. Με την προκλητική αυτή απόφαση, αγνοεί, η απολυταρχική εδώ και καιρό Τουρκία όλες τις Διεθνείς αντιδράσεις, είτε αυτές προέρχονται από παγκόσμιες Πολιτικές είτε από Θρησκευτικές αρχές. Ο Ρ. Ερντογάν για άλλη μια φορά έδειξε την αδιαφορία και την απαξίωση σε παγκόσμιους οργανισμούς φορώντας την μάσκα ενός επικίνδυνου Οθωμανού καθώς η πρώτη μουσουλμανική προσευχή δυστυχώς πραγματοποιήθηκε στις 24 Ιουλίου 2020 στην Αγία

Σοφία.

Η Τουρκία δεν άλλαξε ποτέ, ήταν και παραμένει ένα κράτος που έχει ποινικό μητρώο, συνεχώς προκαλεί και καταστρατηγεί τα ανθρώπινα δικαιώματα ιδιαίτερα των μη μουσουλμάνων και προσπαθεί να καρπωθεί οφέλη μέσα από λουτρά αίματος. Το έχει αποδείξει διαχρονικά μέσα από την ιστορία της και φυσικά θα το ξανακάνει αν κανείς δεν αντιδρά.

Η Αγία Σοφία είναι σύμβολο Χριστιανισμού και θα παραμείνει πάντα έτσι στις καρδιές μας. Η προσπάθεια του τουρκικού κράτους που για άλλη μια φορά παρανομεί πρέπει να σταματήσει άμεσα. Το πως ας το αποφασίσουν οι διεθνείς αλλά και οι ελληνικές αρχές. Ο ελληνισμός είναι εδώ. Αυτές τις ιδιαίτερες ώρες 'Γρηγορείτε αδελφοί και θαρσείν χρή'.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΡΚΟΙ ΠΟΝΤΙΩΝ

Γράφει ο Γιώργος Χειμωνίδης

Αρχικά οι προγονοί μας πίστευαν ότι ο όρκος ήταν ένα είδος κατάρας εναντίον του ορκιζόμενου αν αυτός παρέβαινε τον όρκο του.

Τέτοιοι όρκοι ήταν:

Να βάλω κα' το μαναχό μ' = να βάλω κάτω στο χώμα το μοναχοπαιδί μου, αν σου λέω ψέματα.

Να μη λύουνταν τα στούδια μ' = να μη λυώσουν τα κόκαλά μου, αν δεν είναι αλήθεια αυτά που λέω.

Να πάω και να μη κλώσκουμαι = να πάω και να μη γυρίσω, αν σου λέω ψέματα. κ.α

Πριν απ' αυτούς ορκιζόταν σε διάφορα υλικά αγαθά της φύσης τα οποία ήταν απαραίτητα για την επιβίωσή τους, αλλά και σε σπουδαίες ανακαλύψεις του ίδιου του ανθρώπου.

Τέτοιοι όρκοι ήταν:

Μα το ψωμίν ντο τρώω = Μα το ψωμί που τρώω

Μα το νερόν ντο πίνω = Μα το νερό που πίνω

Μα το άλας = Μα το αλάτι

Μα το άψιμον = Μα τη φωτιά. κ.α.

Όσον αφορά στο αλάτι γνώριζαν ότι αυτό ήταν το σύμβολο ειλικρινούς φιλίας και ειρηνικής συμβίωσης των ανθρώπων.

Όσον αφορά στο ψωμί γνώριζαν, από την εποχή που πίστευαν στους δώδεκα θεούς ότι, η θεά Δήμητρα η οποία ήταν θεά της γεωργίας δίδαξε στους ανθρώπους την καλλιέργεια του σιταριού και την τεχνική κατασκευής του ψωμιού.

Όσον αφορά στη φωτιά (δηλαδή «το άψιμον» ποντιακά) πίστευαν πως αυτή ήταν άγνωστη στους ανθρώπους έως τη στιγμή που ο Προμηθέας (ο ημίθεος) την έκλεψε από τους θεούς και την μετέφερε στους ανθρώπους και φυσικά γι' αυτή την ενέργεια τιμωρήθηκε πολύ αυστηρά από εκείνους.

Αργότερα όταν διαδόθηκε ο Χριστιανισμός οι όρκοι τους αναφερόταν στα θεία.

Τέτοιοι όρκοι ήταν:

Μα τον Θεόν

Μα την Παναΐαν

Μα το Χριστόν

Μα το σταυρόν ντ' εφτάω = μα τον σταυρό που κάνω. κ.α

Ιδιαίτερη και βαρύνουσα θέση στη ζωή τους είχαν οι όρκοι στους οποίους χρησιμοποιούσαν τα θεία και πίστευαν πως έθεταν τον εαυτό τους σε μεγάλη δοκιμασία, αν αυτά για τα οποία ορκιζόταν, δεν ήταν αληθή. Ένα τέτοιου είδους λάθος θεωρούσαν πως ήταν ένα από τα μεγαλύτερα αμαρτήματα του ανθρώπου και το απέφευγαν σαν το διάβολο το λιβάνι.

Κάποιες φορές όρκιζε ο ένας τον άλλον λέγοντας:

Ο Θεόν και η ψ' ή σ' = Ο Θεός και η ψυχή σου, δηλαδή πράξε αυτό που θεωρείς δίκαιο και μην σκεφτείς να με αδικήσεις διότι εγώ μπορεί να απουσιάζω αλλά ο Θεός, ο πανταχού παρών, θα είναι εκεί θα βλέπει και θα ακούει.

Το χέρι σ' ση γιαχά σ' = το χέρι σου στον γιακά του ρούχου σου.

Μεταφορικά το χέρι σου σαν βρόγχος στον λαιμό σου και άρα, αν μ' αδικήσεις θα σε πνίξει το ίδιο σου το χέρι.

Ένα παιδικό βίωμα του γράφοντα:

Την δεκαετία του 1940, αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν τα πάντα ήταν ισοπεδωμένα και η γεωργική παραγωγή ανύπαρκτη, το ψωμί ήταν υπερβολικά ακριβό και δυσεύρετο. Τότε, όταν μας έπεφτε από το παιδικό μας χέρι η φτωχική φέτα του ψωμιού που τρώγαμε παίζοντας, το παίρναμε το φυσούσαμε δυνατά να φύγουν τα χώματα που κολλούσαν επάνω του, το φιλούσαμε ευλαβικά και το τοποθετούσαμε σε κάποιο σημείο του χώρου όπου βρισκόμασταν, εσοχή μαντρότοιχων, παράθυρο σπιτιού ή κλαδί δέντρου για να μην ποδοπατηθεί. Αμέσως μετά κάναμε τον σταυρό μας και ύστερα συνεχίζαμε το παιχνίδι μας. Η ενέργειά μας αυτή ήταν σχετική με το σεβασμό τον οποίον είχαμε και διατηρούσαμε απέναντι στο ψωμί το οποίο θεωρούσαμε πως ήταν ιερό.

Η προστάτης Παναγία μας

Το όνομα Μαρία που δόθηκε στην Θεοτόκο ερμηνεύεται ως "Κυρία". Σε όλη την Ελλάδα της έχουν δοθεί δεκάδες ονομασίες για να τιμήσουν την Αγία Θεοτόκο. Η πιο προσφιλής ονομασία στους ποντίους είναι Παναγία Σουμελά.

Παναγία Σουμελά (Βέρμιο Ηραθίας)

Το όνομα Σουμελά ετυμολογείται από το όρος Μελά και το ποντιακό ιδίωμα «σού», που σημαίνει «εις το», και έγινε Σουμελά «εις του Μελά». Σύμφωνα με την παράδοση της Ορθοδόξου εκκλησίας είναι έργο του Αποστόλου και Ευαγγελιστή Λουκά. Μετά την αποκάλυψη της Παναγίας, το 386 μ.χ οι Αθηναίοι μοναχοί Σωφρόνιος και Βαρνάβας ίδρυσαν το μοναστήρι στο όρος Μελά στον Πόντο. Κατά καιρούς έκαναν επιδρομές στη Μονή κλέφτες και αλλόθρησκοι λόγω του πλούτου και της φήμης της. Υπάρχουν σχετικές αναφορές για θαυματουργικές επεμβάσεις της Παναγίας για τη σωτηρία του μοναστηριού. Το 1922, εποχή που οι Έλληνες της Μικράς Ασίας και του Πόντου διώχτηκαν από τα εδάφη των προγόνων τους, οι μοναχοί έκρυψαν την εικόνα της Μεγαλόχαρης, τον σταυρό του αυτοκράτορα Μανουήλ Γ' Κομνηνού και το χειρόγραφο Ευαγγέλιο του Οσίου Χριστοφόρου, στο παρεκκλήσι της Αγίας Βαρβάρας. Τότε, η Ιερή Εικόνα θάφτηκε για τριάντα περίπου χρόνια στα αγιασμένα χώματα της.

Ο Πολύκαρπος Ψωμιάδης, και ο Λεωνίδας Ιασονίδης, Μητροπολίτης Ζάνθης και υπουργός αντίστοιχα επί πρωθυπουργίας Ελευθερίου Βενιζέλου, ζήτησαν τη μεσολάβηση του πρωθυπουργού για την απελευθέρωση της εικόνας.

Το αίτημα εγκρίθηκε από τον τότε Τούρκο πρωθυπουργό Ισμέτ Ινονού. Ο Αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος, από τους τελευταίους μοναχούς της μονής, ταξίδεψε στον Πόντο και έπειτα από πολλές προσπάθειες βρήκε την εικόνα, τον πολύτιμο Σταυρό με το Τιμίο Ξύλο, το χειρόγραφο Ευαγγέλιο του Οσίου Χριστοφόρου που είχαν ενταφιαστεί μαζί με την εικόνα.

Αμέσως τα μετέφερε στην Αθήνα, όπου εναποτέθηκαν στο βυζαντινό μουσείο Αθηνών, έως το 1951 όπου ιδρύθηκε στη Θεσσαλονίκη το σωματείο Παναγία Σουμελά από τον γιατρό Φίλωνα Κτενιδή.

Τον Αύγουστο του 1952, η εικόνα της Παναγίας ενθρονίστηκε επίσημα στον Ιερό Ναό που χτίστηκε προς τιμήν Της στο όρος Βέρμιο.

Σαραντα περίπου χρόνια μετά, τον Αύγουστο του 1993 παραδόθηκαν από το βυζαντινό μουσείο Αθηνών ο Σταυρός και το Ευαγγέλιο του Οσίου Χριστοφόρου.

Η Εικόνα της Παναγίας Σουμελά, αποτελεί το σύμβολο των Ελλήνων του Πόντου οι οποίοι καταφεύγουν σε Αυτή για να τους απαλλάξει από τα προβλήματα και τις συμφορές.

Στην Μονή της Παναγίας στο Όρος Μελά του Πόντου, τον Δεκαπενταύγουστο του 2010, ακούστηκαν για πρώτη φορά ύμνοι και κεισές ύστερα από 88 χρόνια. Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος με ενέργειες του οποίου κατέστη δυνατή αυτή η μοναδική για τον Ελληνισμό δυνατότητα.

Κάθε χρόνο στις 15 Αυγούστου, γιορτή της Παναγίας, χιλιάδες επισκέπτες (πόντιοι και μη) από όλη την Ελλάδα, συρρέουν στην Παναγία Σουμελά για

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΟΥ από την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας

Μόνιμη ερασιτεχνική θεατρική ομάδα από αρχάριους και εν ενεργεία ερασιτέχνες ηθοποιούς θα δημιουργήσει η λέσχη, για την παρουσίαση ποντιακών θεατρικών έργων.

Για το λόγο αυτό απευθύνει ανοιχτή πρόσκληση προς τα μέλη και τους φίλους της αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο, να στελεχώσουν την νέα θεατρική της ομάδα.

Σκοπός του συλλόγου είναι να αναδείξει το ερασιτεχνικό ποντιακό θέατρο και την πλούσια ποντιακή διάλεκτο. Παρακαλούνται όσοι ενδιαφέρονται να δηλώσουν συμμετοχή στο τηλέφωνο 6979816716 κ. Ιντζεβίδης Αρχιμήδης ή στο 2331072060 (Γραμματεία Λέσχης)

να προσκυνήσουν αλλά και να παρακολουθήσουν τις εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στον χώρο (π.χ. ποντιακά χορευτικά συγκροτήματα κ.α.)

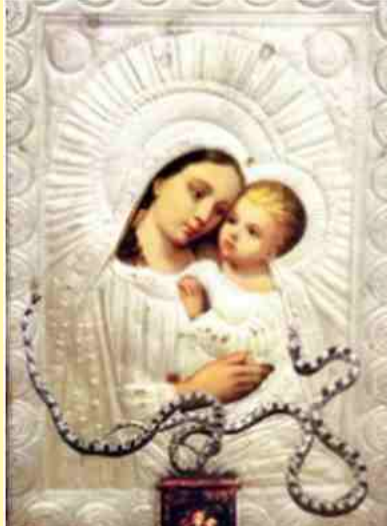
Άλλες πασίγνωστες εικόνες της παναγίας είναι οι παρακάτω, αλλά και πάνω από 70 ονομασίες που της έχουν αποδοθεί σε όλη την Ελλάδα.

Παναγία
η Πορταϊτίσση

Παναγία
Ιεροσολυμίτισσα

Παναγία
η Φιδιώτισσα
ή Φιδούσα (Κεφαλονιά)

Παναγία της Τήνου